

cas, encara que sigui declarat lliure. La major part dels metges alemanys estan assegurats en el Stuttgarter Verein, que no solament paga la indemnització reclamada, sinó que també totes les despeses ocasionades pel procés, intervenint fins en el cas d'arranjament.

En malalts menors d'edat, s'ha d'obtenir el consentiment dels pares o del tutor. En dones casades és convenient, segons l'opinió de diferents operadors, fins i tot necessari, el fer-se també donar el consentiment escrit de l'espòs. Aquest és, en tot cas, necessari, si amb la intervenció quirúrgica és anul·lada la procreació, o sigui, en cas d'extirpació de l'úter o dels ovaris, o de les dues trompes; car l'anul·lació de la facultat de procrear pot ésser un motiu de divorci.—*A. Dührssen-in Gynaekologie.*"

La defensa, per tant, està, segons Dührssen: 1er. Fer-se estendre un document per evitar l'acusació d'haver operat un malalt sense el seu consentiment.

2on. Tenir sempre el consentiment per escrit del marit, dels pares o tutors si es tracta de dona casada o menors.

3er. En l'assegurança contra demanda per part d'un malalt operat, de pena afflictiva o de danys i perjudici al metge.

L'assegurança podria realitzar-la el Sindicat. En la vinent Assemblea tal vegada se n'hauria de tractar. En un país poc madur, encara, per aquesta mena de lleis, tot sovint s'oferiran conflictes.

Per tal que es vegi el terreny perillós que des d'avui s'ofereix als metges espanyols, copiem a continuació, alguns *considerandos* de la sentència dictada en el cas de Mlle. Leguen:

"Tenint en consideració que siguin els que es vulguin, la consciència, l'alt valor professional, el desinterès del Dr. Dujarrier, el fet d'haver emprès una operació comportant un risc de gravetat real, sobre un membre sa, tenint per objecte de corregir la línia, sense una intervenció imposada per una necessitat terapèutica, ni tan sols una utilitat qualsevulla per la salut del malalt, constitueix per aquest sol fet una falta de naturalesa a produir la responsabilitat del cirurgià;

"Que aquesta falta es dedueix dels principis del dret comú, abstracció feta de tota considera-

ció medical i sense necessitat de les llums dels homes d'art;

"Aquest principi establert, importa poc de cercar si una falta professional ha estat o no comesa per Dujarrier, tant en el curs de l'operació com en les atencions que varen seguir."

Davant l'afirmació feta per Dujarrier, de què Mlle. Leguen li havia suplicat d'operar-la i que ella havia dit que si havia de guardar les seves grosses pantorrilles es mataria, diu la sentència:

"...cas d'existir semblant exaltació, demostraria que Mlle. Leguen tenia obnubilat el seu lliure arbitri i viciat el seu consentiment. Era un psiquiatra i no un cirurgià, el que hauria necessitat el seu estat."

Com es veu, segons els tribunals de justícia francesos, tota operació estètica ha de prohibir-se, car totes elles, per més ben conduïdes que siguin, poden tenir un final deplorable. Ni la consciència, ni la vàlua professional de res li valdran al metge en tal cas per alliberar-se d'una petició de 500.000 francs, feta per un operat, al qual la intervenció li hauria costat, tal vegada, de donar les gràcies en cas d'èxit.

Poques eren les preocupacions dels metges perquè tinguessin necessitat d'una de nova i seriosa! Des d'ara hem de pensar, els metges, que en cas d'intervenció, necessària, però desgraciada, podem ésser perseguits, segons la llei alemanya, com agressió feta en quadrilla i utilitzant un ganivet, i en cas d'operació, de complaença, si surt malament i es perd una cama, un nas, una mà, estem amenaçats de pagar una pila de mils pesetes, si les tenim. I contra aquests riscos no hi ha document que valgui.

I fem aquestes afirmacions perquè encara que no siguin fets i consideracions tingudes a Espanya, havent aquesta acceptat el criteri jurídic d'altres nacions, restem inclosos en ells.

Ens resta l'esperança de què els tribunals de justícia espanyols són prou intel·ligents per a comprendre que la Medicina no és cap ciència exacte, i la incertitud regna encara en els seus judicis. Nelaton, d'un cop de bisturí, obrí un aneurisme en un malalt del seu dispensari creient que es tractava d'un abscess, caient el malalt mort als seus peus i, segur d'haver obrat amb tota consciència, però, equivocadament; va dir la cèlebre frase, *demà continuarem!*, adreçant-se als seus alumnes.